

جلوگیری از سقوط بیمار

اهداف :

- ایجاد محیطی امن برای بیمار
- جلوگیری از صدمات احتمالی به بیمار
- سقوط یا زمین خوردن رایج ترین نوع حادثه مکانیکی است .
- زمین خوردن از تخت ، صندلی و در حین راه رفتن و ورود و خروج از حمام ، رایج اما قابل پیشگیری است .

بیماران در معرض خطر سقوط از تخت :

- ۱- فقدان هوشیاری
- ۲- نداشتن همراه
- ۳- دلریوم (توهم)
- ۴- کپهولت سن
- ۵- کاهش ناگهانی فشار خون و یا قند خون
- ۶- ضعف عضلانی
- ۷- ضعف بینایی
- ۸- نابینایی
- ۹- معلولیت
- ۱۰- درد غیر قابل تحمل
- ۱۱- مصرف دارویی که باعث گیجی می شود
- ۱۲- سابقه سقوط از تخت
- ۱۳- تکرار ادرار
- ۱۴- بی قراری

اقدامات لازم برای جلوگیری از سقوط:

- ۱- تخت هایی که ارتفاع آنها قابل تغییر است در زمان عدم حضور پرستار باید در ارتفاع پایین قرار داده شود در این حالت ورود و خروج به تخت برای بیمار ایمنی بیشتر دارد .

۲- لیز بودن زمین نه تنها برای بیماران برای همه افراد در همه زمانها خطرناک است برای کاهش خطر از مواد غیر لغزنده برای کف پوش بیمارستان ها استفاده می شود به محض ریختن هر ماده ایی بر سطح زمین که سبب لیز شدن آن می شود ، قبل از آنکه موجب سر خوردن کسی شود بلافاصله باید خشک گردد و طبق روال کف زمین باید در زمان حداقل رفت و آمد شسته و خشک شود .

۳- از دیگر علل احتمالی زمین خوردن وجود برانکاردها و صندلی های چرخ دار است . در اغلب موارد هنگامیکه بیمار می خواهد بر صندلی چرخ دار بنشیند صندلی از جای خود حرکت می کند بنابراین هنگامی که قرار است بیمار بر صندلی چرخدار بنشیند یا بر روی برانکاردها بخوابد حتما باید چرخ ها قفل شده باشند .

۴- به دور انداختن تکه های شکسته شیشه یکی دیگر از راه های تامین ایمنی جهت بیماران و پرسنل است .

۵- به بیمار در صورت هوشیاری آموزش دهید که در صورت لزوم درخواست کمک کند و کار با زنگ احضار پرستار را به او آموزش دهید . و از سهولت دسترسی بیمار به زنگ احضار پرستار مطمئن شوید .

۶- اطمینان از پوشش دمپایی یا کفش مناسب بیمار در زمان راه رفتن

۷- شناسایی بیماران مصرف کننده داروهای بالا برنده احتمال خطر سقوط (با توجه به لیست فهرست داروهای خطر آفرین اعلام شده به بخش ها و اعلام هشدار به پزشک پرستار و سایر کارکنان و همراهان بیمار .

۸- الزامی است که بیماران مسن و در معرض خطر همراه داشته باشند و تمامی پرسنل در تمامی شیفت ها توجه خاصی به این بیماران داشته باشند .

- ۹- تشویق نمودن بیمار برای استفاده از پوشش و لباس مناسب
- ۱۰- قرار دادن بیماران با ریسک بالا نزدیک ایستگاه پرستاری
- ۱۱- تشویق بیمار جهت استفاده از دستگیره و محافظ قبل از ایستادن و راه رفتن
- ۱۲- قرار ندادن سیم و لوله های ازاد در مسیر عبور و مرور بیماران .

در صورتی که بیمار بی قرار است یا درد دارد ضروری است به این نکته توجه شود و اقدام لازم جهت کنترل آن انجام شود . در صورتی که بیمار سابقه سقوط دارد در هنگام انتقال به بخش دیگر حتما این موضوع را به اطلاع پرسنل بخش مقصد برساند و در حین انتقال بیماران از بالا بودن حفاظ برانکاردها مطمئن شوند . از روشنایی مناسب اتاق ها در طول شب مطمئن شود.

وسیله مورد استفاده در ایمنی :

❖ نرده های کنار تخت

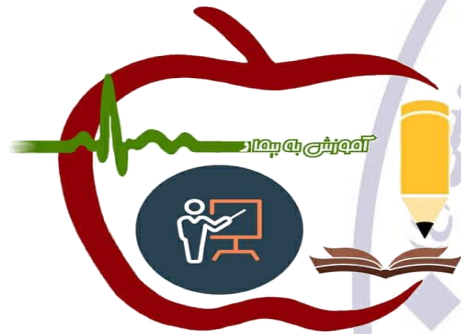
نرده های کنار تخت مانع از سقوط بیمار از تخت می شوند البته این نرده ها بیمار را به عدم خروج از تخت تشویق نمی کند . بلکه فقط به وی یاد آوری می کند که در تخت بستری است و باید از خود مراقبت کند .

اکثر بیمارستان ها روش هایی را در استفاده از نرده های کنار تخت به کار می بندند . غالبا این نرده ها برای بیماران نا بینا ، بیهوش ، کسانی که داروهای خواب آور مصرف کرده اند و یا مبتلایان به ناتوانی عضلانی یا تشنج مورد استفاده قرار می گیرند.

در بعضی از بیمارستان ها برای تخت تمام بیماران بالای ۷۰ سال نرده کنار تخت بکار برده می شود . در بعضی از بیمارستان ها برای تمام بیماران در شب نرده کنار تخت بکار برده می شود . حائز اهمیت است که هنگام استفاده از نرده کنار تخت هر ۲ طرف بالا باشد

در صورت تمایل جهت استفاده از خدمات مشاوره تخصصی ،
سوختگی و ترمیمی از روش های زیر استفاده نمایید

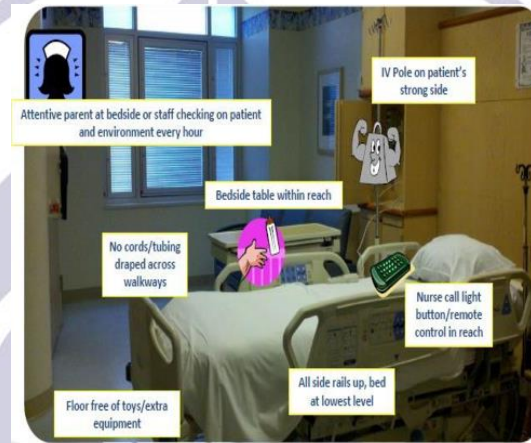
- ۱- ایمیل : amiralmomeninbh@sums.ac.ir
- ۲- سایت : amiralmomeninbh.sums.ac.ir
- ۳- سامانه پیامکی بیمارستان: ۰۹۹۱۲۰۶۴۳۲۷

جلوگیری از سقوط بیمار

تهیه کننده	ص. برومند - هماهنگ کننده ایمنی بیمار
تأیید کننده علمی	آ. دکتر مهدی اصلانی مسئول ایمنی بیمار
شماره سند	W-PE-046-R02
منابع	برونر ، فیپس ، لاکمن
ویرایش سوم	مرداد ۱۴۰۱

وجود ممانعت خروج بیمار از تخت و سقوط بیمار به او
امکان می دهند تا نسبتاً آزاد در تخت حرکت کند
❖ نصب دستگیره داخل حمام و دستشویی
❖ قرار دادن ابزار های کمکی راه رفتن نزدیک بیمار (عصا ، واکر و)

برای مثال حتی اگر یک طرف دیوار باشد باز هم باید
زده هر ۲ طرف بالا باشد و چون دیوار جایگزین
مناسبی نیست. هنگام مراقبت از بیماری که تخت وی
زده دارد ، پرستار نباید بدون بالا کشیدن زده بیمار را
ترک کند . پرستار باید زده قسمتی را که در آن
مشغول کار است پایین بکشد و بیش از فاصله یک بازو
از تخت بیمار دور نشود چون احتمال سقوط بیمار
است . برای بیمار بی قرار ، باید با بالش های اضافی
اطراف زده ها را پوشاند تا مانع از آسیب دیدن بیمار
گردد . و در هر شیفت ضروری می باشد ایمنی زده
های محافظ کنترل شود و در صورت خرابی زده ها
مراتب را سریعاً گزارش دهید و پیگیری کنید .

❖ جلیقه و کمربند ایمنی :

بعضی اوقات بیماران با کاهش سطح هوشیاری پایین
تلاش می کنند با حرکت از روی زده های کنار تخت ،
خود را از تخت خارج سازند این بیماران نسبت به
محیط اطراف خود ناآگاه بوده و فقط می خواهند از
تخت خارج شوند اغلب
می توان با استفاده از جلیقه ایمنی یا کمربند های بی
حرکت کننده از حرکت آنها جلوگیری کرد (طبق
سیاست بیمارستان جلیقه پارچه ایی بوده و دارای
نوارهای بلندی در جلو یا عقب است که می توان آنها
را به لبه های تخت بست و در نقطه ایی دور از
دسترس بیمار گره زد) .

کمربند بی حرکت کننده نیز مانند جلیقه ایمنی عمل
می کند دور تا دور بدن بیمار بسته می شود و نوار
های آن به لبه تخت بسته می شود این دو وسیله با